

fig selv og dem, som følge ham ved denne Leilighed, paa en Glidebane, som utvivlsomt fører til Kjøbenhavns permanente Befæstning. Thi det er udenfor al Tvivl, og det kan man læse allerede i Motiverne her, at den provisoriske Befæstning, efter hvilken det ærede Medlem vil sætte Punkturn, med Konsekvents maa føre til permanent Befæstning. Det ligger jo i Grunden i det lille Ord „nogenlunde“, som man kan finde i Motiverne (Tillæg A., Sp. 1679), nemlig der, hvor der er Tale om Styrken af den samlede Hær, nemlig 45,000 Mand, der paategnes til den sidste afgjørende Kamp om Hovedstaden. Det hedder der: „Med en saadan vilde man ogsaa nogenlunde kunne besætte en feltfortifikatorisk Befæstning omkring denne By“. Her viser det sig, hvor svagt det hele System er; det dreier sig jo om at faae denne Styrke samlet over Belterne, hvilket jeg paaftaar, man ikke kan. Men selv om man fik den samlet, kan man endda kun nogenlunde forsvare sig, og kun ved en feltfortifikatorisk Befæstning. Hvis man altsaa gaar ind paa, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds tilraadede, vil det Dieblit komme, da man siger: Ja, nu have de Magter, som kunne blive vore Fjender, udviklet sig saa stærkt, at vi virkelig ikke kunne hamle op med dem. Vi troede at kunne holde Forbindelsen vedlige over Storebelt; men nu indse vi, at vi ikke kunne det, thi vi kunne ikke faae Kropperne over; vi kunne ikke gjøre Regning paa de 45,000 Mand, vi skulle have. Vi kunne ikke gjøre Regning paa at faae andre Kropper end dem, vi kunne faae fra Sjælland og de nærmeste Smaøer; men i saa Tilfælde maa vi gjøre Bærterne stærkere, saa er det ikke nok med feltfortifikatorisk Befæstninger. Artilleriet maa forøges og Bærterne maa være permanente. Der vil da blive stillet Nigsdagen det Valg enten at betragte de hidtil udgivne Summer som spildte, eller at gaa ind paa den sidste Slutsten, som er den permanente Befæstning af Kjøbenhavn. I den Henseende er jeg enig med det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), som jeg i det Hele glæder mig ved at kunne saa godt forhandle med, fordi han siger sin Mening rent ud. Det ærede Medlem siger som Tscherning i sin Tid, at Kjøbenhavns Søbefæstning leder Konsekvent til en Landbefæstning, og han roser det Forslag, her foreligger for os, fordi det aldeles utvetydigt peger paa Kjøbenhavns Befæstning. Men den foreløbige, feltfortifikatoriske Befæstning leder nødvendig til en permanent Befæstning. Derfor vil jeg bede det Udvalg, der faaer med denne Sag at gjøre, meget nøie at passe paa, at det ikke ved at sjenke dette sit Bifald kommer ind paa en Glidebane. Jeg skal ende med en Bemærkning, som jeg ogsaa vil knytte til et Udtryk, der kom fra det ærede Medlem fra Rolding (Berg), da han kaldte mig det konservative Medlem. Det vil være en stor Misforstaaelse, hvis

man tror, at jeg i den Grad er konservativ med Hensyn til den nugældende Hærlow, at jeg ikke vilde have Noget ændret; tværtimod, jeg ønsker heller end gjerne og Intet mere, heller idag end imorgen, at komme ind paa at reformere den nugældende Hærlow, men, vel at mærke, uden at reformere Systemet, hvorpaa den hviler. Kun i den Henseende er jeg konservativ, og jeg vilde derfor, dersom det skulde lykkes at faae dette Forslag til at frande, ønske, at man da endnu i denne Samling vilde faae fremmet en lille Lov om at lade Revisionsbestemmelserne gaa ud af den nugældende Hærlow.

Dam: Ved Begyndelsen af disse Forhandlinger udtalte et Par ærede Talere, at det vilde vistnok være det Helbigste, om denne Sag saavidt muligt sporløst kunde gaa over til 2den Behandling og til Udvalg, for der at drøftes videre. Jeg hører nu ikke til dem, der dele denne Opfattelse. Jeg tror, at det maa kunne til en vis Grad baade undskyldes og i alt Fald forstaaes, naar man, selv fra et Lægmandsstandpunkt, kan føle Trang til i højere Grad at udtale sig i denne Sag end i nogen anden; det er Noget, man kan skylde baade sig selv og sine Valgere. Men naar vi nu staa her efter en tre Dages Drøftelse, kunde man maasse stille det Krav, at nu skulde man kunne ligesom stille et Horostop for, hvorledes det vilde gaa Forsvarssagen. Det kan nu ingenlunde falde mig ind at gjøre dette, i alt Fald ikke anderledes end for mit eget Bedkommende, men det har jo Enhver Lov til, og man kan ogsaa tænke om den, hvad man vil. Naar man har hørt først og fremmest den ærede Krigsminister og dernæst Udtalelserne fra de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavinius) og Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), tror jeg, at det kan siges, at der dermed er repræsenteret Anstuelser, som til en vis Grad kunne oplyse om, hvorledes Sagens Stilling her er. Det er nu imidlertid ikke det, jeg vil lægge saa særdeles megen Vægt paa, skjøndt det dog kan have sin interessante Side ogsaa for mig; men det, jeg vil fremhæve, er Noget, der gaar i en Retning, som tilbørlig er bleven fornegt, idet der blev sagt, at her skal der ikke være Tale om Politik, denne Sag har ingen politisk Side. Dette vil jeg indrømme er i alt Fald det Unseligste indadtil, men at Forsvarssagen ikke skulde have nogen politisk Side udadtil, i Forhold til Nabolandene, vil vist Ingen kunne paaftaa, og ogsaa i denne Retning vil der vistnok heller ikke kunne være saa Lidt at gjøre. Hvad nu Politiken indadtil angaar, skal jeg tillade mig at stille mig først og fremmest paa det Standpunkt, der vistnok er det almindeligste og bredeste Standpunkt, og det er det, der kan betegnes med den Adresse, der foreligger paa vore Pladser, og som vi have kaldt Ryslinge-Adressen. Der har været